

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

37.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 16-го Мая. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 16-go Maja.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8-го Мая.

30-го Апрѣля совершено было, въ Придворномъ Соборѣ Зимняго Дворца, по Высочайше утвержденному церемоніалу, Святое Крещеніе Его Императорскаго Высочества, Государя Великаго Князя Владиміра Александровича въ присутствіи: Ихъ Императорскихъ Величествъ и Ихъ Императорскихъ Высочествъ: Государей Великихъ Князей Николая Николаевича, Михаила Николаевича; Государыни Великой Княгини Марии Николаевны, Герцога Максимилиана Лейхтенбергскаго, Принца Петра Ольденбургскаго и Его Великогерцогскаго Высочества Принца Александра Гессенскаго.

По совершеніи Святаго Крещенія, во время пѣнія: „Тебе Бога хвалимъ,“ произведенъ былъ 301 выстрѣлъ изъ пушекъ при колокольномъ звонѣ. За симъ отправлена была, Преосвященнымъ Митрополитомъ Антоніемъ, Божественная Литургія, при которой изволили присутствовать и Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ.

Послѣ сего все духовенство приносило въ церкви Ихъ Императорскимъ Величествамъ и Государю Наслѣднику Цесаревичу поздравленіе.

Какъ при Святомъ Крещеніи, такъ и при Литургіи находились: Члены Государственного Совѣта, Министры и другія знатныя особы обоюга пола, имѣющія пріѣздъ ко Двору, Дипломатическій Корпусъ, Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры Гвардіи, Арміи и Флота; кучество первыхъ двухъ гильдій, Россійское и иностранное обоюга пола, также пригашено было къ сему торжеству.

Въ сей день при Высочайшемъ Дворѣ былъ обѣдненный столъ, для обоюга пола особъ первыхъ трехъ классовъ, а вечеромъ городъ иллюминированъ.

Государь Императоръ Высочайше повелѣть изволилъ: по случаю кончины Его Императорскаго и Королевскаго Высочества Эрцгерцога Карла, наложить при Высочайшемъ Дворѣ трауръ на пятнадцать дней съ обыкновенными раздѣленіями, начавъ оный съ 29-го минувшаго Апрѣля.

Архіепископу Литовскому и Виленскому Иосифу, Всемилостивѣйше повелѣно быть Членомъ Святѣйшаго Синода.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволило: вызвать сюда, для присутствованія

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 8-go Maja.

Dnia 30-go Kwietnia odbył się w Nadwornej Kaplicy Zimowego Pałacu, podług Najwyżej utwierdzonego ceremoniału, chrzest św. Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xięcia Włodzimierza Alexandrowicza w obec Ich Cesarskich Mości i Ich Cesarskich Wysokości: Wielkich Xiążąt Nikołaja Nikołajewicza Michaza Nikołajewicza, Wielkiej Xiężny Maryi Nikołajewny, Xięcia Maximiliana Leuchtenbergskiego, Xięcia Piotra Oldenburgskiego i Jego Wielko-Xiążęcej Wysokości Xięcia Alexandra Heskiego.

Po spełnieniu obrzędu chrztu św., podczas hymnu: „Ciebie Boże chwalam,“ дано зъ діял 301 wystrzałов przy odgłosie dzwonów. Poczem, Najprzewielebniejszy Metropolitа Antoni, odprawił Mszę świętą, na której raczył być obecny i następca Cesarzewicza.

Następnie całe Duchowieństwo składało w kościele powinszowania Ich Cesarskim Mościom oraz Następcy Cesarzewiczowi.

Tak w czasie chrztu św., jako też i podczas Nabożeństwa znajdowali się: Członkowie Rady Państwa, Ministrowie i inne znakomite osoby płci obojg, mające wstęp do Dworu, Ciało Dyplomatyczne, Generałowie, Sztab- i Ober-Oficerowie Gwardji, Armii i Floty; kupcy pierwszych dwóch gildji. Rossyjscy i obcy płci obojg, byli także zaproszeni na tę uroczystość.

W dniu tym u Najwyższego Dworu był obiad dla obojga płci osób pierwszych trzech class, a wieczorem miasto było oświetlone.

Jego Cesarska Mość Najwyżej rozkazać raczył: z powodu zgonu Jego Cesarskiej i Królewskiej Wysokości Arcy-Xięcia Karola, przywzdziać u Najwyższego Dworu żałobę na dwa tygodnie, ze zwyczajnemi podziałami, zaczynając od 29-go Kwietnia.

Arcebiszkupowi Litewskiemu i Wileńskiemu Józefowi, Najłaskawiej rozkazano być Członkiem Najświętszego Synodu.

— Jego Cesarska Mość Najwyżej rozkazać raczył: wezwać tu dla zasiadania w Najświętszym Synodzie, Naj-

въ Святѣйшемъ Синодѣ, Преосвященнаго *Иннокентія*, Архіепископа Харьковскаго, срокомъ на одинъ годъ.

— Высочайшимъ Его Императорскаго Величества Приказомъ, отданнымъ 30-го Апрѣля, С. Петербургскій Оберъ-Полиціймейстеръ, Генераль-Адъютантъ *Кокоскинъ*, назначенъ Черниговскимъ, Полтавскимъ и Харьковскимъ Генераль-Губернаторомъ, а Свиты Его Императорскаго Величества Генераль-Маіоръ *Галаховъ*, Исправляющимъ должности С. Петербургскаго Оберъ-Полиціймейстера.

— Членъ Государственнаго Совѣта, Статсъ-Секретарь, Тайный Совѣтникъ Баронъ *Корфъ*, назначенъ завѣдывать Вторымъ Отдѣленіемъ Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, до возвращенія Главноуправляющаго тѣмъ Отдѣленіемъ, Статсъ-Секретаря, Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника Графа *Блудова*.

Высочайшими Грамотами, 5-го сего Апрѣля, Всемилостивѣйше сопричислены Епископы: Калужскій *Николай* — къ ордену Св. Владимира 2-й степени; Ревельскій *Наванаилъ*, Острожскій *Героей*, Горійскій *Никифоръ* и Мингрельскій *Антоній* — къ ордену Св. Анны 1-й степени.

— Высочайшими Грамотами, 25-го и 31-го Марта, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени: Начальникъ 7-го Округа Корпуса Жандармовъ, Генераль-Маіоръ *Львовъ* 3-й и Правитель Канцеляріи Коммиссіи о построеніи Исакиевскаго Собора, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Орловъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ по Гражданскому Вѣдомству отъ 14 Апрѣля, Директоръ Канцеляріи Коммиссіи для ревизіи и составленія Законовъ Царства Польскаго, Статскій Совѣтникъ *Пржецлавскій*, Всемилостивѣйше произведенъ, за отличіе по службѣ, въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

Государь Императоръ, утвердивъ мнѣніе Государственнаго Совѣта 5-го Апрѣля, Высочайше повелѣтъ соизволять: состоящихъ въ службѣ въ Минской Римско-Католической Духовной Консисторіи, Коллежскаго Секретаря *Жеготты* и Канцеляриста *Лукашевича*, за храненіе у себя дерзкихъ и оскорбительныхъ для Верховной Власти стиховъ, оставленныхъ въ сильномъ подозрѣніи и въ самомъ составленіи сихъ стиховъ, выдержать подъ арестомъ: перваго три мѣсяца, а послѣдняго шесть мѣсяцевъ, и отправить потомъ обоихъ въ Оренбургъ, для употребленія тамъ на службу по Гражданскому Вѣдомству, съ порученіемъ особому надзору Мѣстнаго Начальства.

Одесса, 4 Мая.

Въ послѣдней половинѣ Марта прибыло сюда изъ-за границы около 240 судовъ за хлѣбомъ и погрузка возобновилась съ большою дѣятельностію. Къ сожалѣнію, въ настоящее время запасы наши весьма незначительны, а подвозамъ изъ нѣсколькихъ отдаленныхъ мѣстъ препятствуетъ еще дурное состояніе дорогъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 4 Мая.

Е. В. Императоръ, кабинетнымъ рескриптомъ даннымъ на имя предсѣдателя придворнаго военнаго совѣта, графа Гардека, уведомляетъ его о кончинѣ эрцъ-герцога Карла, повергнутой въ печаль не только Императорскую фамилію, но и цѣлую армию, и предписываетъ, чтобы армія шестью недѣлями долѣ двора носила трауръ, чтобы оба полка имени покойнаго эрцъ-герцога навсегда удержали свое наименованіе, и чтобы шпага его хранилась въ арсеналѣ. При семъ Императоръ присовокупляетъ, что воздвигнетъ своему дядѣ памятникъ, который передастъ потомству геройскіе его подвиги.

— Вчера, тѣло покойнаго эрцъ-герцога перенесено изъ его дворца въ дворцовую приходскую церковь. Офицеры полковъ эрцъ-герцога несли тѣло покойника, покрытое бѣлою тафтою, въ открытомъ гробѣ, за которыми слѣдовали два штабъ-офицера, которые не-

прзвелебнѣйшаго *Innocentego*, Арцебискупа Чарковскаго, з terminem на rok jeden.

— Przez Najwyższy Jego Cesarskiej Mości Rozkaz Dzienny, wydany 30-go Kwietnia, St. Petersburgski Ober-Policmejer, Jeneral-Adjutant *Kokoskin*, mianowany został Czernihowskim, Połtawskim i Charkowskim Jeneral Gubernatorem, a Orszakу Jego Cesarskiej Mości Jeneral-Major *Galachow*, Sprawującym obowiązek St. Petersburgskiego Ober-Policmejstra.

— Członek Rady Państwa, Sekretarz Stanu, Radzca Tajny Baron *Korff*, powołany został do zawiadywania Wydziałem II-m Własnej Jego Cesarskiej Mości Kancellaryi, do czasu powrotu Głównozarządzającego tymże Wydziałem. Sekretarza Stanu, Rzeczywistego Radzey Tajnego, Hrabiego *Bludowa*.

Przez Najwyższe Dyplomata, z d. 5-go Kwietnia, Najtąskawiej zaliczeni zostali, Biskupi: Kalugski *Mikołaj*, — do Orderu Sw. Włodzimierza 2-jej klasy, Rewelski *Nataniel*, Ostrogski *Jerofej*, Goryjski *Nesfor* i Mingrelski *Antoni*, — do Orderu Sw. Anny 1-jej klasy.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 25-go i 31-go Marca, Najtąskawiej mianowani zostali Kawalerami Orderu Sw. Stanisława 1-jej klasy: Naczelnik 7-go Korpusu Żandarmów, Jeneral-Major *Lwow* 3. i Dyktor Kancellaryi Komissji do budowania Soboru Sw. Izaaka, Rzeczywisty Radzca Stanu *Orłow*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, pod d. 14-m Kwietnia wydany, Dyktor Kancellaryi Komissji do rewizji i ułożenia praw Królestwa Polskiego, Radzca Stanu *Przedowski*, Najtąskawiej mianowany został, za odznaczenie się w służbie, Rzeczywistym Radzcą Stanu.

Jego Cesarska Mość w zatwierdzeniu decyzji Rady Państwa, w d. 5 Kwietnia r. b. rozkazać raczył: zostających w służbie w Mińskim Konsystorzu Duchownym, Kolegialnego Sekretarza *Żegotę* i Kancelistę *Łukaszewicza*, za posiadanie wierszy burzliwych i obrażających Władzę Zwierzchnią, a nadto podejrzanym, iż sami byli autorami tych wierszy, — ukarać: pierwszego trzy-miesięcznym, a drugiego 6-cio-miesięcznym aresztem, a następnie obu odesłać do miasta Orenburga, z przeznaczeniem użycia ich tam do służby Rządowej w zarządzie Administracyjnym, i rozciągnięciem nad nimi dozoru policyjnego.

Odessa, 4 kwietnia.

W drugiej połowie Marca przybyło tu, z zagranicy, 240 statków, po zboże, przez co ładowanie wznowiło się z wielką czynnością. Szkoda, że teraz nasze zapasy są bardzo nieznaczne, a dowozowi z miejsc odleglejszych jest jeszcze zły stan dróg na przeszkodzie.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Aвстрія.

Вієна, 4 мая.

Cesarz wydał pismo gabinetowe do Prezesa nadwornej rady wojennej, Hr. Hardegga, w którym zawiadamiając go o zgonie Arcyksięcia Karola, który nie tylko rodzinie Cesarskiej, ale całą armią okrył żałobą, poleca mu: aby armia o sześć tygodni nosiła dłużej od dworu żałobę; aby oba półki, których zmarły Arcyksiążę był szefem, na zawsze nosiły nazwę „półków Arcyksięcia Karola“, tudzież, aby szpada tegoż, na wieczne czasy, przechowywana była w arsenale. Przytém oświadcza Monarcha, że wzniesie swemu stryjowi pomnik, który poda jego bohaterskie czyny potomności.

— Wczoraj, przeniesiono zwłoki Arcyksięcia z pałacu jego do kościoła parafialnego dworskiego. Ciało, okryte białą kitajką, niesione było w otwartej trumnie, przez oficerów półków Arcyksięcia. Za trumną postępował Sztab-Oficerowie, jeden z puszką srebrną, w której się

сли, въ серебряныхъ сосудахъ, одинъ сердце, а другой внутренности умершаго. За симъ шествовали эрцъгерцоги: Альбертъ; Карлъ-Фердинандъ, Фридерикъ и Вильгельмъ (сыновья), а равно эрцъгерцоги: Францъ-Карлъ, Иоанъ, Леопольдъ, Лудвикъ и Фердинандъ-Викторъ д'Эсте, а за ними дворъ покойнаго эрцъгерцога, председатель военнаго совѣта и генералы. Гробъ поставленъ на великолѣпномъ катафалкѣ, украшенномъ эмблемами его званія и его орденами австрійскими и иностранными. Сегодня въ 5 часовъ по-полудни, тѣло покойнаго эрцъгерцога будетъ погребено въ Императорской гробницѣ при Капуцинской церкви.

— Депутаты Богемскихъ штатовъ, по полученіи извѣстія о кончинѣ эрцъгерцога Карла, поспѣшили отправиться въ Вѣну, чтобы находиться при погребеніи сего знаменитаго полководца, бывшаго некогда губернаторомъ и генералъ-капитаномъ Богеміи.

Франція.

Парижъ, 4 Мая.

Въ палатѣ депутатовъ происходили вчера дальнѣйшія пренія по дополнителнымъ и чрезвычайнымъ кредитамъ для разныхъ министерствъ на 1846 и 1847 годы, и остановились на кредитѣ для министерства публичныхъ работъ. При семъ обстоятельстве произошло слѣдующее важное приключеніе, составляющее сегодня предметъ общаго вниманія. Издавна уже публичное мнѣніе сѣтовало на беззавѣстность и подкупы, какъ при выборахъ, такъ равно и по разнымъ вѣтвямъ государственнаго управленія; преимущественно же министерство публичныхъ работъ, со времени начатія постройки желѣзныхъ дорогъ, было цѣлю упрековъ, хотя и донынѣ не имѣющихъ ясныхъ основаній. Между тѣмъ, на дняхъ, по поводу какой-то частной гажбы, производящейся въ судѣ первой инстанціи, въ нѣкоторыхъ журналахъ обнародовали письма генерала Кюбьера, бывшаго военнаго министра въ кабинетѣ г. Тьера, 1840 года, писанныя въ 1842 году, къ Гг. Пармантье и Компг., ходатайствовавшимъ вмѣстѣ съ генераломъ о полученіи дозволенія правительства добывать каменную соль въ гуэнанскихъ копяхъ, въ коихъ онъ же, генералъ Кюбьеръ объявляетъ своимъ компаньонамъ, что безъ личнаго участія въ этомъ дѣлѣ какого-либо члена кабинета, нельзя надѣяться на хорошій успѣхъ, и что вслѣдствіе того, тогдашнему министру публичныхъ работъ, нынѣшнему Перу и председателю счетной палаты, г-ну Тесту, предложено было сначала, безденежно, 30 акцій на эти же копи; но какъ это показалось недостаточнымъ, то число акцій увеличено до 45. Въ подробномъ описаніи сихъ писемъ, помѣщены слѣдующія слова: „правительство находится въ рукахъ корыстолюбивыхъ и испорченныхъ людей (*le gouvernement est dans de mains avides et corrompues*).“ Это обвиненіе, столь очевидное и опредѣлительное, направленное бывшимъ министромъ противъ бывшаго также министра, и обнародованное посредствомъ публичныхъ вѣдомостей, произвело во вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ интерpellацию, со стороны нѣкоторыхъ ея членовъ, къ министрамъ: что народъ долженъ думать объ этомъ обвиненіи, и какъ правительство полагаетъ поступить въ семъ случаѣ? Министръ публичныхъ работъ, Г. Дюмонъ, отвѣчая на это, хотя и недопускалъ вѣроятности факта, однако объявилъ, что дѣло это должно быть объяснено судебнымъ порядкомъ, по строжайшимъ указаніямъ постановленій. Пользуясь этимъ обстоятельствомъ, Г. Кремье возобновилъ прежній свой проектъ о томъ, чтобы ни одинъ членъ обѣихъ палатъ не могъ быть участникомъ въ предпріятіяхъ по постройкѣ желѣзныхъ дорогъ, а также и по другимъ сдѣлкамъ, разрѣшаемымъ правительствомъ.

— Король пожаловалъ командорскіе знаки ордена почетнаго легіона: г-ну Созе, президенту палаты депутатовъ и генералу Тробриану, одному изъ ветерановъ французской арміи, служившему еще въ 1789 году и вышедшему изъ дѣйствительной службы за четыре года предъ симъ.

— Маркизь Норменби давалъ третьяго дня обѣдъ, на которомъ находились Г. Гизо и герцогъ Броли.

— Постоянное пароходное сообщеніе между Гавромъ и Нью-Йоркомъ начнется во второй половинѣ Мая; между тѣмъ сообщеніе это будутъ содержать четыре казенные парохода, каждый въ 450 силъ. Пароходы будутъ отходить черезъ каждыя двѣ недѣли; пассажиры будутъ платить за мѣста, со столомъ и виномъ, по 1,000, 500 и 300 фр.

находило сердце zmarłego, a drugi z wnętrznościami tegoż. Tuż za nimi szli Arcyksiężęta: Albert, Karol-Ferdinand, Fryderyk i Wilhelm (synowie), tudzież Arcyksiężęta: Franciszek Karol, Jan, Leopold, Ludwik i Ferdynand-Wiktor d'Este, następnie zaś: dwór nieboszczyka, Prezes nadwornej rady wojennej i Jenerałowie wszelkich stopni. Trumna złożona została na wspaniałym katafalku, ozdobionym godkami dostojenstwa zmarłego i orderami jego, tak krajowemi jak i zagraniecznemi. Dzisiaj o godzinie 5-ej wieczorem, zwłoki Arcyksięcia pochowane będą w grobach Cesarskich przy kościele Kapucyńskim.

— Deputacya stanów Czeskich dowiedziawszy się o zgonie Arcyksięcia Karola, pośpieszyła do Wiednia w celu znajdowania się na pogrzebie dostojnego wodza, który był Gubernatorem i kapitanem Jenerałym Królestwa Czeskiego.

Франція.

Парижъ, 4 мая.

Въ Изби Депутowanych тоczyły się wczoraj dalsze rozprawy nad dodatkowemi i nadzwyczajnemi kredytami dla rozmaitych ministerstw za rok 1846 i 1847, i doszły do kredytu dla ministerstwa robót publicznych. Przy tej okoliczności zaszedł następujący ważny wypadek, który jest dziś przedmiotem powszechnej uwagi. Oddawna już opinia publiczna sarknęła na niemoralność i przekupstwa, tak przy wyborach, jako też w rozmaitych gałęziach administracji krajowej; nadewszystko zaś ministerstwo robót publicznych, od czasu rozpoczęcia budowy kolei żelaznych, było celem podobnych zarzutów, jakkolwiek te dotychczas żadnymi dowodami poparte nie były. Tymczasem, w tych dniach, z powodu pewnego prywatnego procesu, toczącego się dopiero w sądzie pierwszej instancji, niektóre dzienniki ogłosiły listy Jenerała Cubieres, byłego Ministra wojny w gabinecie P. Thiersa, z roku 1840, pisane w ciągu roku 1842 do PP. Parmentier i spółki, starających się wspólnie z Jenerałem o koncessyę od rządu na wydobywanie soli kamienniej z kopalni Gouhenans, w których tenże oświadcza swoim współnikom, iż bez interesoowania się w sprawie w łonie samego ministerstwa nie można mieć nadziei dobrego powodzenia, i że przeto ówczesnemu Ministrowi robót publicznych, teraźniejszemu Parowi i Prezesowi Izby Obrachunkowej, P. Teste, lub też podwładnym jego urzędnikom, ofiarowano naprzód bezpłatnie 30 akcyj na też same kopalnie, a gdy się to zdawało niedostatecznym, postąpiono do 45. Między szczegółowymi wyrażeniami tych listów, znajduje się następujące: „rząd jest w rękach łakomych i zepsutych (*le gouvernement est dans des mains avides et corrompues*).“ Oskarżenie to tak jawne i wyraźne, przez byłego Ministra przeciw byłemu także Ministrowi wymierzone i ogłoszone przez pisma publiczne, wywołało na wczorajszym posiedzeniu Izby Deputowanych interpellacyę ze strony kilku jej członków, zapytujących Ministrów, co kraj o podobnym oskarżeniu ma trzymać, i jak rząd w tém postąpić zamysła? Minister robót publicznych, P. Dumon, odpowiadając na to, jakkolwiek nie chciał przypuścić prawdopodobienstwa faktu, oświadczył jednak, iż rzecz ta musi być objaśnioną sądownie, podług najściślejszych przepisów prawa, a uznani za winnych, surowo ukarani zostaną. Korzystając z tej okoliczności, P. Cremieux ponowił dawny swój wniosek, aby żaden członek obu Izb nie mógł być przedsiębiorcą ani współnikiem przedsięwzięcia budowy dróg żelaznych, ani też innych koncessyji przed rząd udzielanych.

— Król mianował wielkimi oficerami legii honorowej: P. Sauzet, Prezesa Izby Deputowanych, i Jenerała Trobriand. Jenerał jest jednym z tych weteranów armii francuzkiej, których zasługi odnoszą się jeszcze do 1787 roku. Od czterech lat wyszedł już ze służby czynnej.

— Margr. Normanby dawał wczoraj obiad, na którym znajdowali się P. Guizot i Xiążę Broglie.

— Regularny bieg parostatków, między Hawrem a New-Yorkiem rozpocznie się w drugiej połowie maja. Tymczasowo służbę tę pełnić będą cztery parostatki rządowe, każdy o sile 450 koni. Parostatki odpływać będą co dwa tygodnie, a koszta transportu, łącząc w to stół i wino, wynosić będą według rozmaitości klass, po 1,000, 500 i 300 fr.

— Марониты прислали въ Парижъ делегатомъ отца Азара, происходящаго отъ одной изъ значительнѣйшихъ фамилій ливанскихъ. Этотъ священникъ издалъ историческое сочиненіе, въ которомъ исчисляетъ оказанныя Маронитами услуги французскимъ войскамъ со времени крестовыхъ походовъ до революціи, утверждая, что они вполнѣ заслуживаютъ покровительство Франціи; при томъ присовокупляетъ, что соотечественники его были всегда неустрашимыми и вѣрными защитниками Иерусалимскаго престола, и проливали кровь свою вмѣстѣ съ французскими крестоносцами на поляхъ брани, а равно, что они доставкою продовольствія, спасли отъ голода войска генерала Бонапарте, когда они стояли лагеремъ подъ Яффою. За сими о. Азаръ упоминаетъ о преслѣдованіяхъ Маронитовъ Турками и Друзами, приводи, что все пространство земли, между Бейрутомъ; Дамаскомъ и Назаретомъ совершенно опустощено, такъ, что не осталось ни церкви, ни монастыря, ни дома, ни хижины, ни дерева, ни виноградной лозы, словомъ никакого слѣда населенія. Въ однихъ только епархіяхъ: Дамаской, Бейрутской и Саидской предано пламени и разоренію 755 церквей и 48 монастырей; со времени заключенія, такъ называемаго Туркамъ, мира, опустошено 17 округовъ, и умерщвлены тысячи Маронитовъ. Къ довершенію зла Турки отобрали оружіе у всѣхъ Маронитовъ, а у Друзовъ оставили оное. О. Азаръ заключаетъ свое краснорѣчивое повѣствованіе вопросомъ: не ужели Франція ничего не предприметь для спасенія ихъ отъ гибели?

5 Мая.

Споръ между Гг. Кюбьеромъ и Тестомъ долженъ будетъ поступить по видимому, на рѣшеніе суда палаты перовъ, въ коей они состоятъ членами. Последний представилъ вчера, въ этомъ собраніи, формальное объявленіе, что обвиненіе генерала Кюбьера не только совершенно ложно, но даже лишено всякой вѣроятности.

— Тайная депеша герцога Глюксберга доставила извѣстіе французскому двору, что Королева Изабелла беременна. Эта новость, принятая съ живѣйшею радостію, сообщена была Г. Гизо, который воскликнулъ: „Вотъ обстоятельство, которое освободитъ насъ отъ дальнѣйшихъ затрудненій!“

— Герцогъ Сиракузскій, братъ неаполитанскаго Короля, прибылъ въ Парижъ. Главная цѣль его путешествія, состоятъ, какъ говорятъ, въ порученіи отъ его семейства къ Королеви Христинѣ.

— Въ *Journal des Débats* напечатана слѣдующая статья: „Вообще извѣстны большія услуги, оказываемыя постоянно въ продолженіи 20-ти лѣтъ торговымъ домомъ Эйнара, по дѣламъ Греціи. Сегодня разнесся слухъ, что сей другъ Грековъ, представилъ новыя доказательства своего усердія. Узнавъ о распоряженіи британскаго правительства, отправившаго три ливійные корабли для истребованія отъ Греціи уплаты причитающихся отъ займа процентовъ, и будучи увѣренъ, что греческое правительство не въ состояніи теперь уплатить сии проценты, Г. Эйнаръ отнесся къ греческому министерству съ предложеніемъ, что если Англія непременно будетъ требовать удовлетворенія, то онъ готовъ выслать проценты изъ своего капитала.“

— Въ домѣ греческаго посольства дѣлаютъ приготовленія къ помѣщенію новаго посланника, котораго Греческій Король намѣренъ назначить къ французскому двору.

— Во французскомъ курьерѣ сообщаютъ, что греческій Король совершенно вѣрилъ себя Франціи, и что въ Афинахъ рѣшено оставить безъ удовлетворенія требованія Порты. Преобразование греческаго кабинета считаютъ здѣсь усиленіемъ династической партіи въ Греціи.

— Изъ Константинополя сообщаютъ, что послѣдній депеша англійскаго правительства предписываетъ англійскому посланнику въ Афинахъ, чтобы онъ объявилъ греческому кабинету, что англійское правительство не одобряетъ поведенія Греціи относительно Турціи. Въ *Journal des Débats* утверждаютъ, что всѣ державы, исключая Франціи, присоединились къ мнѣнію Англіи относительно греческаго вопроса.

— Въ *Courrier Français* сообщаютъ изъ Константинополя, что Диванъ потребовалъ отъ Туническаго Бей уплаты 2 милліоновъ пиастровъ, которые еще отецъ его долженъ былъ Портѣ. Говорятъ, будто Англія будетъ поддерживать сіе требованіе Порты, по примѣру требованія по дѣлу съ Греціею, не смотря на

— Марониты выстали до Пاریжа въ делегачіи оца Азара, pochodzącego z jednej z najznakomitszych rodzin Libanu. Kapłan ten ogłosił pismo historyczne, w którym wystawia świadczono przez Maronitów przysługi wojskom francuzkim, od wojen krzyżowych aż do rewolucyi, za które powinni byli zasłużyć sobie na opiekę Francyi, następnie dodaje, że ziomkowie jego byli najnieustraszeńszymi i najwierniejszymi obrońcami tronu Jerozolimskiego, i że krew swoją przelewali łącznie z krzyżownikami francuzkimi na polach bitwy, tudzież, że wojska Generała Bonapartego pod murami Jaffy obozujące, dostarczaniem żywności od głodu i zniszczenia zachowali. Dalej przywodzi ojciec Azar przesławiania jakie Maronici ciągle od Turków i Druzów ponoszą, cała bowiem przestrzeń między Bejrutem, Damaszkiem i Nazaretem leżąca, zupełnie jest spustoszońa; niema na nię ani jednego kościoła, ani klasztoru, ani domu, ani chaty, ani drzewa owocowego, ani winnej latorośli, słowem żadnego śladu mieszkania ludzi. W samych tylko dyecezyach: Damascenkiej, Bejrutskiej i Saidskiej spalono i zburzono 755 kościołów i 48 klasztorów, od czasu zawarcia pokoju, (jak to nazywają Turcy), i zniszczono 17 powiatów i wymordowano tysiące Maronitów. Na domiar złego Turcy rozbroili wszystkich jego ziomków a Druzom pozostawili oręż. Kończy wręście ten wymowny opis zapytaniem, czy Francya nie uczyni dla uratowania ich od ostatniej zguby?

Dnia 5 maja

Spór między PP. Cubieres i Teste, zdaje się, iż będzie musiał być rozstrzygnięty przez sąd Izby Parów, której są obadwaj członkami. Ostatni złożył wczoraj w tém zgromadzeniu formalne oświadczenie, iż oskarżenie Generała Cubieres nie tylko jest całkiem fałszywe, lecz nawet pozbawione wszelkich zasad prawdopodobieństwa.

— Depesza tajemnicza od Xięcia Glücksberg, mówi *la Patrie*, doniosła Tuileryom, że Królowa Izabella jest w błogosławionym stanie. Ta nowina, przyjęta z najwyższą radością, udzieloną została P. Guizot, który zawołał: „Otóż okoliczność, która nas uwolni od dalszego kłopotu.“

— Xiążę Syrakuzy, brat Króla Neapolitańskiego, przybył do Paryża. Głównym celem jego podróży jest, jak mówią, missya od jego familii do Królowej Krystyny.

— Dzisiejszy *Journal des Débats* umieścił na czele następujący artykuł: Znane są znakomite przysługi, jakie dom handlowy Eynard, ciągle od lat dwudziestu wysławiał w sprawie Greckiej. Rozchodzi się dzisiaj pogłoska, że tenże przyjaciel Greków dał znowu dowód swego dla tej sprawy współczucia. Uwiadomiony o demonstracyi rządu angielskiego, który wystął trzy okręty liniowe, w celu domagania się zaległych procentów, tudzież, przekonanym będąc, że rząd grecki nie jest w możności wypłacić ich w obecnej chwili, P. Eynard zawiadomił gabinet grecki, że jeżeli Anglia koniecznie przy swych żądaniach obstawać będzie, gotów jest zastąpić ze swojej kassy pomienione procenta.

— W pałacu poselstwa greckiego czynią przygotowania na przyjęcie nowego Posła, którego Król Otton do dworu francuzkiego wysła.

— *Courrier Français* donosi, że Król Grecki oddał się zupełnie pod opiekę Francyi, i że w Atenach postanowiono nie uczynić zadosyć tureckiemu ultimatum. Reorganizacya greckiego gabinetu uważana tu jest jako wzmożenie dynastycznego stronnictwa w Grecyi.

— Z Konstantynopola donoszą, że ostatnia depesza rządu angielskiego poleca Posłowi angielskiemu w Atenach, aby oświadczył gabinetowi greckiemu, że rząd angielski bynajmniej nie pochwała postępowania Grecyi względem Porcy. *Journal des Débats* zapewnia, że wszystkie mocarstwa, prócz jednej Francyi, przychyliły się na stronę Anglii w kwestyi greckiej.

— *Courrier Français* donosi z Konstantynopola, że Dywan zażądał od Beja Tunetańskiego summy 2 milionów pиастровъ, którą jeszcze ojciec jego pozostał był dłużnym Porcie za dawną kontrybucyę wojenną. Anglia ma wspierać Portę w tém żądaniu, podobnie jak w sprawie greckiej, lubo ten dawny dług umorzony został przez Portę wtenczas jeszcze gdy Bej obejmował rządy w Tunisie.

то, что этот старый долг погашенъ былъ Портою еще при вступленіи Бей въ управленіе Тунисомъ.

6 Мая.

Въ сегодняшнемъ засѣданіи палаты перовъ, в. хранитель печати, взошелъ на кафедру, среди глубочайшаго молчанія, и именемъ кабинета представилъ подписанное вчера Королевское постановленіе, на основаніи котораго, палата должна преобразоваться въ судъ перовъ, по дѣлу генерала Кюббера, пера, обвиненнаго въ уголовномъ преступленіи, по силѣ ст. 179 и 405 улож. Г. Делангль, королевскій прокуроръ при королевскомъ судѣ, внесъ обвинительный актъ. В. хранитель печати вручилъ королевское постановленіе канцлеру, который передалъ оное, для прочтенія, секретарю палаты перовъ, гр. Дарю; послѣ чего канцлеръ объявляя, печальнымъ голосомъ, что палата свидѣтельствуесть, что Г. Министръ представилъ королевское постановленіе. Послѣ министра, произнесъ рѣчь Г. Кюбберъ, въ коей изъяснилъ, что онъ имѣетъ полное довѣріе къ суду перовъ.

— Въ палатѣ депутатовъ, министръ иностранныхъ дѣлъ, за отсутствіемъ больнаго министра внутреннихъ дѣлъ, представилъ проектъ закона, коимъ г. Парижу предоставлено сдѣлать заемъ въ 25 м. фр., по 4½ процента. Проектъ этотъ переданъ въ комиссію.

— 4 го Мая былъ большой дипломатическій обѣдъ у Г. Гизо. Приглашенные члены дипломатическаго корпуса въ числѣ 48 ч., были всѣ въ парадныхъ мундирахъ, и имѣли 570 орденскихъ украшеній. Того же числа, Александръ Дюма представлялся Королю въ качествѣ баталіоннаго командира національной гвардіи въ Сень-Жерменъ-анъ-Лей, и кромѣ ордена почетнаго легіона, имѣлъ 12 иностранныхъ знаковь отличія.

— Вечеромъ, 1-го Мая, приняты были строжайшія предосторожности; караулы были удвоены, а около дворца ходили сильные патрули. Оказалось, что всѣ эти предосторожности были вовсе не нужны.

— Недавно было сообщено, что Кабилия покорилась; несмотря на то однако, въ аджирскихъ газетахъ сообщаютъ, что вскорѣ послѣдуетъ экспедиція въ Кабилию; ибо въ журналѣ *Akhbar* пишутъ слѣдующее отъ 29 Апрѣля: „Экспедиція въ Кабилию, подъ начальствомъ маршала Бюжо, отправляется въ походъ 7 числа будущаго мѣсяца. Пунктомъ сосредоточенія войскъ назначенъ *Gué de Constantine*, гдѣ соединится 11 баталіоновъ пѣхоты, нѣсколько эскадроновъ конницы, два парка горной артиллеріи и нѣсколько жандармскихъ отрядовъ.“

— Третьяго дня, Г. Гизо объявляя въ палатѣ депутатовъ, что послѣдняя экспедиція маршала Бюжо не та, о которой въ палатѣ происходили пренія и на которую палата не хотѣла согласиться; но маршалъ Бюжо, подѣ личною ответственностію, распорядился своими силами такимъ образомъ, какъ считалъ сіе совѣстнымъ съ безопасностію страны. Маршалъ Бюжо всегда отличался энергіею и предусмотрительностію; посему, предпринятая имъ нынѣ экспедиція принесетъ несомнѣнную пользу.

8 Мая.

Здѣсь носится слухи о значительныхъ перемѣнахъ въ кабинетѣ; говорятъ, что пять министровъ выйдутъ изъ кабинета, а именно: Гр. Сальванди, ген. Молинь де Сентъ-Юанъ, Кюденъ-Гриденъ, Лакавъ-Лапланъ и адмиралъ Мако, и что на ихъ мѣста поступятъ гр. Дарю, Г. Карлъ Дюпенъ, Дюфоръ, Марде Боръ и Пасенъ.

— Вчера, въ палатѣ перовъ начался судъ по дѣлу генерала Кюббера.

— Говорятъ, что къ берегамъ Италіи отправлено будетъ нѣсколько линійныхъ кораблей и что принцъ Жуэвильскій двинется туда съ своею эскадрою.

— Королева Христина отправилась въ Неаполь.

— Тѣло генерала Бертрана перевезено сюда въ Пондѣльнякъ, по желѣзной дорогѣ, изъ Орлеана, и похоронено въ церкви Инвалидовъ. Вчера происходило тамъ погребеніе двухъ гофъ-маршаловъ Наполеона; генераловъ: Бертрана и Дюрока. Гробы ихъ поставлены подѣ гроба Императора.

— Въ Сентлбрѣ мѣсяцъ будетъ окончено вооруженіе всѣхъ парижскихъ фортовъ. Изъ Меца привезены лафеты въ Сень-Денъ.

Дня 6 мая.

На сегодняшнемъ посѣденіи Изы Паровъ, odbytemъ pod przewodnictwemъ Канцлера, Wielki Pieczętarz, srode najgłębszej ciszy, wszedł na mównicę, i w imieniu gabinetu złożył postanowienie Królewskie, podpisane wczoraj, mocą którego Izba zamieniona została w sąd Parów, w sprawie Jenerała Cubières, Para, obwinionego o czyny przewidziane prawemъ karnymъ, a mianowicie art. 179 i 105. P. Delangle, prokurator Królewski przy sądzie Królewskimъ, wniesie aktъ zaskarżenia. Wielki Pieczętarz oddał odczytania sekretarowi Izby Parów, Hr. Daru; poczemъ oświadczyłъ Kanclerzъ głosemъ wzruszonymъ, że Izba zaświadcza, jako P. Minister złożyłъ postanowienie Królewskie. Po Ministrze, zabrałъ głosъ z mównicy Jenerał Cubières, w którymъ oświadczyłъ: że pokłada najzupełniejszą ufność w sądzie Parów.

— W Izbie Deputowanych, Minister spraw zagranicznych, zastępującъ chorego Ministra spraw wewnętrznych, złożyłъ projektъ do prawa, mocą którego miasto Paryżъ ma być upoważnione do zaciągnięcia pożyczki 25 milionów fr., z procentemъ po 4½ od sta. Projektъ ten odesłano do komisji.

— Dnia 1 maja byłъ wielki dyplomatyczny obiadъ u P. Guizot. Zaproszeni dyplomaci w liczbie 84, byli wszyscy w galowych mundurachъ i mieli na piersiachъ razemъ 570 dekoracji orderowych. Tegoż dnia Alexander Dumas ukazał się przedъ Królemъ, jako dowódzca batalionu gwardji narodowej z St. Germain-en-Laye, mającъ na piersiachъ, oprócz orderu Legii Honorowej, szeregъ 12 zagranicznych krzyżów orderowych.

— Tegoż dnia wieczoremъ, przedsięwzięte były w Paryżu największe ostróżności, wszystkie placówki zostały podwojone, a około zamku przechodziły liczne patrole; jednakże okazało się, że te wszystkie obawy nie miały żadnego powodu.

— Doniesiono niedawno o poddaniu się Kabylji, mimo to dzienniki Algierskie donoszą znowu, że wyprawa do Kabylji wkrótce nastąpi; czytamy bowiem w dzienniku *Akhbar* pod d. 29 kwietnia co następuje: „Wyprawa do Kabylji pod dowództwemъ Marszałka Bugeaud uda się w pochodъ 7 przyszłego miesiąca. Punktemъ połączenia się wojskъ jest *Gué de Constantine*, gdzie skoncentruje się 11 баталіонówъ piechoty, kilka szwadronówъ jazdy, dwie sekcye działъ górnychъ i kilka oddziałówъ żandarmeryi.“

— P. Guizot, oświadczyłъ wczoraj w Izbie Deputowanych, że wyprawa ta Marszałka Bugeaud, nie jestъ wcale ową wyprawą, o której rzecz toczyła się w Izbie i na którą Izba zezwolić nie chciała, gdyż Jenerał-Gubernatorъ Algierji, na osobistą odpowiedzialnośćъ swoje, użyłъ w ten sposóbъ swoichъ siłъ wojennychъ, o ile rzecz tę uważałъ za zgodną z bezpieczeństwemъ państwa. Marszałekъ odznaczałъ się ciągle sprężystością i rozwągą, zatemъ wyprawa, którą przedsięwzięta, będzie wykonana w czasie właściwymъ i przyniesie pożądane owoce.

Дня 8 мая.

Крążą pogłoski о значныхъ zmianachъ w gabinecie, mówią bowiem, że pięciu Ministrówъ ma z niego wystąpić, to jest: PP. Salwandy, Jenerał Molines de St. Yon, Cunin-Gridaine, Lacey-Laplagne i Admirał Machau, a natomiastъ wejda: Hr. Daru, P. Karol Dupin, Dufaure, Muret do Bort i Passy.

— Izba Parówъ zamieniła się w dniu wczorajszymъ w sąd Parów, w sprawie Jenerała Cubières.

— Słychać, że ku brzegomъ Włoskimъ ma być wysłanychъ kilka okrętówъ liniowych, i że Xiąże Joinville uda się tamъ ze swoją flotą.

— Królowa Krystyna wyjechała wczoraj do Neapolu.

— Zwłoki Jenerała Bertrandъ przywiezione zostały w Pонидѣлякъ, drogą żelazną zъ Орлеана, i umieszczone w kaplicy kościoła Inwalidów; wczoraj zaś, jako w rocznicę śmierci Cesarza Napoleona, odbywałъ się tamъe uroczysty pogrzebъ dwóchъ wielkichъ Marszałkówъ pałacowych, Jenerałów: Bertrandъ a i Duroc. Trumny, zawierające ichъ zwłoki, umieszczone zostały tuż przy grobie Cesarza.

— W miesiącu Wrześniu ma być dokonane uzbrojenie wszystkichъ zamkówъ Paryżkich; niedawno także przesłano lafety zъ Metz do zamku St. Denis.

— Гр. Сальванди открыл вчера в государственном архиве новое географическое училище.

9 Мая.

Король и Королевский двор наложили траур на двенадцать дней, по случаю кончины эрцгерцога Карла.

— Во вчерашнем заседании палаты депутатов, Г. Билло порицал политику министров по испанским и греческим делам, а Г. Гизо, сь обычным искусством оправдывался и опровергал обвинения. При том нѣтъ сомнѣнія, что послѣ многих нападеній оппозиціи, въ кабинетѣ произойдетъ хотя частное преобразование. Вероятно, министры: военный, морской и финансовъ выйдутъ изъ кабинета, но имена ихъ преемниковъ еще неизвѣстны. На преобразование кабинета болѣе другихъ имѣлъ вліяніе Г. Эмилъ Жирарденъ, котораго журналъ *Presse* ведетъ съ кабинетомъ упорную войну.

— Слѣдственная комиссія палаты перовъ слушала вчера, въ теченіи двухъ часовъ, генерала Кюбьера. Въ *Siècle* дѣлаютъ замѣчаніе, что этому генералу предлагали военное министерство, и если бы обвинительныя письма были обнародованы двумя неделями послѣ, министры вынуждены были бы предать суду перовъ своего товарища.

— На поданное палатѣ депутатовъ прошеніе, о запрещеніи поединковъ, палата не отвѣчала, и приступила къ разсмотрѣнію очередныхъ дѣлъ.

— Изъ Отанги получено извѣстіе отъ послѣднихъ чиселъ Января, что Королева Помарѣ возвратилась на островъ Папеити.

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 4 Мая.

Никогда еще Англія не находилась въ такомъ затруднительномъ положеніи, какъ теперь, по многимъ отношеніямъ. Съ одной стороны претерпѣваетъ это государство недостатокъ въ жизненныхъ припасахъ, съ другой вынуждено оно предпринимать работы въ большомъ размѣрѣ. Работы на желѣзныхъ дорогахъ занимаютъ столько рукъ, что подрячки должны имѣть до 5 мил. ф. ст. въ мѣсяць, и отъ того происходятъ, что и публичные фонды, и вѣрнѣйшія облигаціи, понизились въ курсѣ. Однако за привозимое для Ирландіи продовольствіе надобно платить золотомъ, которое идетъ въ Америку; а какъ тамъ, по причинѣ значительнаго отпуска, хлѣбъ вздорожалъ, то и англійскія издѣлія отправляютъ туда въ незначительномъ количествѣ. Если присовокупимъ къ тому, что прошлогодній сборъ хлопчатой бумаги очень не великъ, что его едва достанетъ только для однихъ англійскихъ фабрикъ, и что бумага вздорожала 40 процентами, то изъ этого можно вывести естественное заключеніе, что это стѣсненное положеніе ощущено будетъ повоюду. Обстоятельства эти произвели вліяніе на биржѣ; но можно надѣяться, что англійскій банкъ будетъ въ состояніи противустать этой бурѣ.

— На прошедшемъ засѣданіи нижняго парламента, происходили дальнѣйшія пренія по настоящему критическому состоянію финансовъ, ибо недостатокъ наличныхъ денегъ, дѣлается все болѣе и болѣе чувствителенъ. При концѣ засѣданія утверждѣнъ былъ министерскій проектъ относительно отпуска 620,000 ф. ст., для трехъ ирландскихъ обществъ желѣзныхъ дорогъ, не смотря на возраженія; дѣланія противъ него сэръ Робертъ Пилемъ.

— Лордъ Пальмерстонъ произнесъ вчера замѣчательную рѣчь въ умѣренномъ духѣ, о дѣлахъ Греціи, и можно надѣяться, что край этотъ вскорѣ успокоится отъ постигшей его бури.

— Въ *Daily News* сообщаютъ слѣдующее письмо изъ Рима, отъ 10-го Апрѣля: „Вопросъ о дипломатическихъ сношеніяхъ между Римомъ и Англіею будетъ вскорѣ разрѣшенъ. Британскій министръ въ Неаполѣ, Г. Темплъ, прибылъ сюда; и если бы онъ имѣлъ въ виду только свое удовольствіе, то не отложилъ бы своего посѣщенія до конца Пасхи, когда въ Неаполѣ открываются празднества. Почтенный Г. Темплъ и панъ бывший посланникъ въ Вѣнѣ, сэръ Р. Гордонъ, не остаются въ бездѣйствіи. Хотя это дѣло собственно касалось нашего повѣреннаго въ дѣлахъ во Флоренціи, но продолжительная болѣзнь Г. Гамильтона потребовала участія другой особы. Приготовить путь для англійскаго посольства въ Римъ есть дѣло чрезвычайной важности.“

— Hr. Salvandy otworzył wczoraj w archiwach Królestwa nową szkołę kart geograficznych.

Dnia 9 m. ja.

— Król, z całym dworem swoim, włożył dwutygodniową żałobę, po zgonie Arcyksięcia Karola.

— Na wczorajszym posiedzeniu Izby Deputowanych, P. Billaut naganił politykę Ministrów w sprawach Hiszpańskich i Greckich którą P. Guizot, ze zwykłym talentem, usprawiedliwił i wszelkie zarzuty odparł. Mimo to, nie ma już żadnej wątpliwości, że gabinet, po tylu natarciach opozycji, przynajmniej w części zmieniony będzie. Rzecz podobna do prawdy, że Ministrowie wojny, marynarki i skarbu, wystąpią z gabinetu, ale nazwiska ich domniemyanych następców nie są jeszcze z pewnością wiadome. Na zmianę gabinetu wywarł największy wpływ P. Emil Girardin, którego dziennik *Presse*, prowadzi najzacieplej z gabinetem wojny.

— Kommissya instrukcyjna Izby Parów przesłuchiwała wczoraj przez dwie godziny Jenerala Cubières. *Siècle* czyni uwagę, że pomienionemu Jenerałowi ofiarowane było właśnie ministerstwo wojny, i że gdyby wiadome listy jego były dwoma tygodniami później ogłoszone, gabinet byłby musiał kolegę swego stawić przed sąd Parów.

— Na podaną prośbę do Izby Deputowanych w przedmiocie zniesienia pojdunków, Izba odpowiedziała mileczniemi i przeszła do porządku dziennego.

— Z Otahiti otrzymano wiadomość, z końca miesiąca stycznia, że Królowa Pomarę powróciła na wyspę Pa-peiti.

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 4 м. я.

— Jeszcze nigdy nie znajdowała się Anglia w tak trudnym, jak dzisiaj, położeniu finansowym, a to z rozmaitych powodów. Z jednej bowiem strony doświadczają braku żywności, z drugiej zaś wykonywać musi roboty na wielki rozmiar. Prace przy drogach żelaznych wymagają tyle rąk, że przedsięwzięcie trzech musi mieć koniecznie co miesiąc pięć milionów funt. szter.; skąd pochodzi, iż i papiery publiczne i najpewniejsze hypoteki nadszczają staniały. Jednakże żywność sprowadzaną dla Irlandyi potrzeba opłacać złotem, które do Ameryki odpływa; a że i w owym kraju, w skutku znacznych wywozów, żywność podrożała, przeto i fabrykaty angielskie w małej tam odchodzą ilości. Jeżeli zaś do tego dodamy, że przeszłoroczny zbiór bawełny w Ameryce był bardzo średni, i że też, lubo o 40 procent podrożała, zaledwie wystarczy na pokrycie potrzeb fabryk angielskich, wypływa stąd naturalny wniosek, iż ten smutny stan rzeczy da się wkrótce uczuć powszechnie. Okoliczności te musiały wywrzeć wpływ szkodliwy na giełdę, spodziewać się jednak należy, że bank angielski potrafi stawić czoło tej burzy.

— Na onegdajszym posiedzeniu Izby Niższej, toczyły się dalsze rozprawy nad teraźniejszym krytycznym stanem pieniędzy, brak gotówki których coraz dotkliwiej czuć się daje. Przy końcu posiedzenia przyjęty został projekt ministerjalny względem udzielenia zaliczeń w summie 620,000 f. szt. dla trzech irlandzkich towarzystw kolei żelaznych, pomimo czyzionych przeciw niemu zarzutów przez Sir R. Peel.

— Lord Palmerston miał wczoraj wiele znaczącą i nader umiarkowaną mowę o sprawach greckich; spodziewać się zatem należy, że kraj ten niebawem po groźącej mu burzy odetchnie.

— Dziennik *Daily News* umieszcza następujący list z Rzymu pod 10 kwietnia: „Kwestya o zawiązaniu dyplomatycznych stosunkach między Rzymem i Anglią, zdaje się, iż wkrótce zostanie rozstrzygnięta. Posel angielski w Neapolu, P. Temple, przybył tu wczoraj, i jeśliby miał nicę na celu tylko swoje zabawę, tedy zapewne nie odwlekałby swoich odwiedzin aż do końca świąt Wielkiejnocy, kiedy właśnie w Neapolu zaczynają się uroczystości. Czcigodny P. Temple, i nasz byłj Posel w Wiedniu, Sir Gordon, nie zostają tu w nieczynności. Chociaż rzecz ta należała właściwie do naszego pełnomocnika we Florencyi, ale długa obłożna choroba P. Hamiltona wymagała udziału innej urzędowej osoby. Utorowanie drogi dla angielskiego poselstwa w Rzymie jest dziełem nadzwyczajnej wagi.“

— Генералъ Смитъ, авиальскій побѣдитель, третьяго дня прибылъ изъ Остъ-Индіи въ Сутамптонъ, гдѣ встрѣченъ былъ при пушечныхъ выстрѣлахъ торжественною деютаціею городского совѣта.

— Въ минувшую Субботу, герцогу Веллингтону исполнилось 78 лѣтъ отъ роду.

5 Мая.

Во вчерашнемъ засѣданіи верхняго парламента, утвержденъ былъ комитетомъ билль относительно вспоможенія ирландскимъ владѣльцамъ земель, по коему будетъ отпущена сумма въ $1\frac{1}{2}$ милліона фунт. стерл. съ платою по $\frac{1}{2}$ проц. Въ началѣ засѣданія, первый лордъ Адмиралтейства, графъ Ауклендъ объявилъ, что въ послѣднихъ числахъ Іюля, правительство прикажетъ собрать эволюціонную эскадру, въ каналь, подъ начальствомъ сэръ Ульиана Паркера, и эскадру на Средиземномъ морѣ.

— Нижняя палата утвердила большинствомъ 63 голосовъ, фабричный билль, по силѣ котораго, находящіеся на фабрикахъ мужчины и женщины могутъ работать по 10 часовъ въ сутки. На томъ же засѣданіи, министръ иностранныхъ дѣлъ объявилъ, что Англія не согласилась на интервенцію въ дѣлахъ Греціи, потому что торговый домъ Эйнара обязался внести проценты съ англійскаго долга.

— Въ Бирмингамѣ знатнѣйшіе банкиры, купцы и фабриканты соберутся сегодня на совѣщаніе о настоящемъ недостаткѣ наличныхъ денегъ, причинившемъ большія бѣдствія. Финансовое затрудненіе, происшедшее на минувшей недѣлѣ, прострѣкаеть болѣе отъ неимѣнія кредита, чѣмъ отъ недостатка денегъ. Впрочемъ надѣмся, что изъ Россіи прислано будетъ золото или хлѣбъ, что для насъ одно и то же. Изъ Америки присылаютъ также къ намъ много хлѣба, за который уплачены будутъ деньги, по силѣ заключенныхъ контрактовъ, въ концѣ Іюня или въ началѣ Іюля мѣсяцѣ; до того времени финансовыя дѣла наши придутъ въ лучшее положеніе.

6 Мая.

Во вчерашнемъ засѣданіи верхняго парламента, при преніяхъ по ирландскому биллю о бѣдныхъ, министерство испытало неудачу. Начальникъ давно ослабѣвшей ирландской партіи, при минувшемъ вигскомъ министерствѣ, лордъ Монтигль, соединился съ начальникомъ протекціонистовъ, лордомъ Станлеемъ, и общее ихъ вліяніе произвело утвержденіе добавочной статьи, предложенной первымъ, чтобы ирландскій билль о бѣдныхъ не былъ постоянною мѣрою, но только имѣлъ законъ уже силу до 1-му Августа 1848 года. Министры Лансдоунъ, Кларикардъ и Грей объявили себя рѣшительно противъ сей добавочной статьи, которая однако, будучи поддерживаема лордами Станлеемъ и Брумомъ, была утверждена большинствомъ 63 голосовъ противъ 50.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи верхняго парламента, при дальнѣйшихъ преніяхъ по ирландскому биллю о бѣдныхъ, министерство испытало вторичное поражение. Дѣло касалось 11-й статьи билля, определяющей порядокъ раздачи суммъ на отдѣльные округа бѣдныхъ. Лордъ Станлей, поддерживаемый лордомъ Монтиглемъ, сдѣлалъ предложеніе объ уничтоженіи сей статьи, и оно, не смотря на сопротивленіе министровъ, принято было большинствомъ 73 голосовъ противъ 54. Дальнѣйшія совѣщанія отерчены.

— По утврѣненію жур. *M. Chronicle*, и сіе поражение не побудитъ еще министровъ къ принятію рѣшительной мѣры; однако въ этомъ министерскомъ журналѣ предсказываютъ, что если обѣщанная къ 10 му числу добавочная статья лорда Станлея — чтобы налоги въ пользу бѣдныхъ взимаемы были не съ владѣльцевъ земель, но съ ихъ арендаторовъ, будетъ принята; то весьма можетъ статья, что парламентъ будетъ распущенъ.

ГЕРМАНІЯ.

Ганноверъ.

Государственные чины получили слѣдующій Королевскій отвѣтъ на представленіе ихъ о введеніи публичности преній въ ихъ засѣданіяхъ. „Божею Милостию Мы, Эрнстъ Августъ, Король Ганноверскій и проч. Благороднымъ и любезновѣрнымъ чинамъ наше привѣтствіе. Собственный продолжительный опытъ и

— General Smith, zwycięzca pod Alivai, przybył onegdaj z Indyi Wschodnich do Southampton, gdzie salwa artylleryi powitany został i przez deputacją rady miejskiej uroczystie był przyjmowany.

— W ostatnią Sobotę, Xiąże Wellington ukończył lat 78 swego życia.

Dnia 5 maja.

Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Wyższej, przyjęty został w Komitecie bil w zględem wsparcia Irlandzkich właścicieli ziemskich, według którego zaliczone im zostaną $1\frac{1}{2}$ milionów szt. z procentem $\frac{1}{2}$. Na początku posiedzenia, Hr Auckland, pierwszy Lord admiralicyi, oświadczył, że przy końcu Lipca rząd zgromadzić każe eskadnę ewolucyjną na kanale, pod dowództwem Sir Williama Parker, i eskadnę na morzu Śródziemnem.

— Izba Niższa uchwaliła, większością 63 głosów, bil fabryczny, mocą którego, mężczyznom i kobietom po zakładach fabrycznych tylko dziesięć godzin na dzień pracować mają. Na témże samém posiedzeniu oświadczył Minister spraw zagranicznych, że Anglia nie wystąpi z interwencją w Grecyi, dom bowiem handlowy Eynard obowiązał się zapłacić procenta od długu angielskiego.

— W Birmingham najznakomitsi bankierowie, kupcy i fabrykanci odbywając dzisiaj mają naradę nad obecnym stanem pieniężnym który ogólnie żrządza klęski. Z tego powodu jeden z dzienników pisze co następuje: „Kłopoty finansowe, jakie zaszły w tygodniu poprzedzającym, pochodzą raczej z braku ufnosci, jak z braku pieniędzy. Zresztą mamy widoki, że Rossya albo nadeszle nam swoje złoto, albo zboże, co na jedno wyniesie. Ameryka dostarcza nam zboża w obfitości; pieniądze jednakże, mające być wysłane do punienionego kraju, odejda, według zawarty h kontraktów, dopiero przy końcu miesiąca czerwca lub na początku lipca; do téj epoki, mamy nadzieję, że interesa finansowe staną na lepszej stopie.“

Dnia 6 maja.

Na wczorajszymъ posiedzeniu Izby Wyższej, przy rozprawach nad irlandzkimъ билем о ubogich, ministerstwo doznało klęski. Naczelnik dawno zgasłego irlandzkiego stronnictwa pod przeszłym wigowskim ministerstwem, Lord Monteagle, połączył się z naczelnikiem protekcyonistów, Lordem Stanley, i wspólny ich wpływ spowodował przyjęcie dodatku zaproponowanego przez pierwszego z nich, aby irlandzki бил о ubogich, zamiast pozostać środkiem stałym, tylko do 1 sierpnia 1848 miał moc obowiązującą. Ministrowie Lansdowne, Clancade i Gray oświadczyli się stanowczo przeciw temu dodatkowi, który jednakże, przez Lorda Stanley i Lorda Brougham poparty, przyjęty został większością głosów 63 przeciw 30.

— Na dzisiejszymъ posiedzeniu Izby Wyższej, przy dalszych rozprawach nad tymże irlandzkimъ билем о ubogich, ministerstwo poniosło powtórna klęskę. Szło о 11 klauzulę, билу dotyczącą rozdzielienia wydatków pomiędzy pojedyncze oddziały okręgów ubogich. Lord Stanley, popierany przez Lorda Monteagle, domagał się wykreślenia téj klauzuli, i ten wniosek, pomimo sprzeciwienia się Ministrów, przyjęty został większością głosów 73 przeciw 54. Dalsze narady odroczone.

— Według twierdzenia dz. *Morning-Chronicle*, i ta klęska nie skłoni jeszcze Ministrów do stanowczego kroku; zapowiada jednak ten ministerjalny dziennik, że jeżeli zapowiedziany na dzień 10 przez Lorda Stanley dodatek, aby podatki na ubogich nie od właścicieli gruntowych, ale od ich dzierżawców były pobierane, będzie przyjęty, bardzo być może, że Parlament rozwiązany zostanie.

НИЕМСУ.

Ганноверъ.

Stany królestwa otrzymały od Króla następującą odpowiedź na podaną przez siebie prośbę о zaprowadzenie publicznych rozpraw na swychъ posiedzeniachъ. „Z Bożej łaski, My, Ernest August, Król Hanowerski i t. d. i t. d. Szlachetnym, tudzież ukochanym i wiernym Stanom nasze pozdrowienie. Własne długoletnie doświadczenie i ciągłe

постоянные события убеждают нас в следующем: О пользе публичных прений чинов или парламентов может быть речь только в так называемых конституционных государствах, в которых народным представителям дано существенное участие в правлении, в которых монархическая власть разделена возложением на министров ответственности пред чинами, в которых наконец правительственная система зависит от изменяющегося большинства в палатах, но это положение не соответствует основным законам Германского Союза, и не представляется, по нашему мнению, ни какого обеспечения для прочного счастья народов. — Напротив того, эта публичность очевидно несвойственна чинам нашего Королевства, которых права, определенные 57-ю статьею Висского окончательного акта, от 15-го Мая 1820, ограничиваются, при сохранении единства высшей государственной власти, содвиганием в исполнении определенных прав. Их члены не могут принимать инструкций от своих избирателей, и не отвечают ни за свою деятельность в собрании чинов; и мы, следовательно, не дано свойств общаго народного представительства, переходящаго за вышеприведенные положительные пределы. Излишняя трата времени; неразличная с публичными прениями, увеичить значительно и без всякой истинной пользы большие расходы, которыми продолжительныя прения комиссий и заседаний и без того уже обременяют наших подданных. Публичность, могущая с одной стороны ограничить полезное содействие членов благорысливых и опытных, но менее сильных в дарь слова, может быть с другой стороны пагубно употреблена во зло к унижению и погоне, под защитоу неприкосновенности чинов, уважаемых званій и лиц, к возбуждению недостигаемых желаний к правительству, к составлению искусственного публичнаго мнения, к посягнутию на народ сѣмьмъ безпокойства и недовольства существующимъ, однимъ словомъ, к взволнованию и ослеплению массы народа. Правда, что правительство может до некоторой степени ослабить сие зло основательнымъ обличениемъ заблуждений, но конечно оно не в состоянии совершенно истребить его въ борьбѣ со страстями. — Наконецъ сѣя самая публичность будетъ, безъ сомнѣнія, заключать въ себѣ зародышъ тяжкой опасности, угрожающей нашимъ подданнымъ, именно потрясения и разрушенія законныхъ отношеній, существующихъ между нашимъ правительствомъ и нашими вѣрными чинами. — Въ слѣдствіе сего, зрѣло испытавъ и добросовѣстно взвѣсивъ лежащія на насъ царскія обязанности, мы неизменно рѣшились *никогда* не дозволить публичности заседаний палатъ нашихъ вѣрныхъ чиновъ. — Сообщая сей отвѣтъ на представленіе чиновъ отъ 14-го Декабря пр. г., мы остаемся къ нимъ расположены, по-прежнему, нашею милостію.

И т а л і я .

Римъ, 28 апреля.

Пий IX, кѣму церковная область должна благодарными преобразованиями, ознаменовала 2,700-лѣтнюю годовщину основанія Рима новымъ постановленіемъ: Его Святейшество повелѣлъ призвать изъ всѣхъ провинцій церковной области знатнѣйшихъ гражданъ, отъ которыхъ не только будутъ приниматься совѣты на счетъ лучшаго устройства муниципальных управленій и по другимъ вопросамъ, но которые также будутъ участвовать въ управленіи. Кардиналъ Джизци отправилъ циркуляръ ко всѣмъ легатамъ и делегатамъ съ тѣмъ, чтобы изъ каждой провинціи прислали были имена трехъ кандидатовъ, кои должны быть избраны изъ числа поземельныхъ владѣльцевъ; изъ этихъ трехъ именъ, правительство избереть одно, и кандидатъ будетъ вызванъ въ Римъ въ качествѣ депутата. Соединенные депутаты имѣютъ здѣсь составить некоторый рядъ совѣщательныхъ штатовъ.

— Мы узнали очень счастливую новость для легаций. Благодаря дѣятельности нѣсколькихъ гражданскихъ патрулей, они успѣли захватить въ деревняхъ Феррарской легации шестдесятъ человекъ, составлявшихъ главную основу шайки, которая опустошаетъ съ нѣкотораго времени села Нижней Романіи, грабя магазины, поджигая дома и всюду распространяя ужасъ. Нашли также слѣды другихъ участниковъ, коихъ число простирается до двухъ сотъ. Это грабительство было хитро устроено и могло очень распространиться. Осо-

впадки przekonują nas o tѣm, co nastѣpuje: O pożytku publicznych rozpraw Stanów lub Parlamentów może tylko być mowa w tak zwanych monarchiach konstytucyjnych, gdzie reprezentantom narodu dozwolony jest rzeczywisty udział w zarządzie, gdzie władza monarchiczna rozdzielona jest przez włożenie na Ministrów odpowiedzialności przed stanami, i gdzie naraście systemat rządowy zależy od zmieniającej się większości w Izbach; ale ta forma rządu przeciwi się zasadniczemu prawom Związku Niemieckiego, i nie daje, podług naszego zdania, żadnej rękojmi dla stałego szczęścia narodów. Przeciwnie, takowa jawność rozpraw jest wyraźnie niewłaściwą Stanom naszego Królestwa, których prawa, określone w 57-m artykule ostatecznego aktu Wiedeńskiego z dnia 15 maja 1820 roku, ograniczają się tylko, przy zachowaniu jedności władzy monarchicznej, dopomaganiem jej w wykonaniu praw ustanowionych. Członkowie naszych Stanów nie mogą przyjmować instrukcji od swoich wyborców i nie są odpowiedzialni przed nimi za swoje czynności w zgromadzeniu Stanów; a zatem, nie udzielono im też prerogatyw ogólnej narodowej reprezentacji, któraby wychodziła z wyżej określonego obrębu. Zbyteczna strata czasu, nieodłączna od rozpraw publicznych, powiększy znacznie i bez żadnej istotnej korzyści i tak już niemałe wydatki, któremi długie rozprawy komisji i posiedzeń obciążają naszych poddanych. Nadto jawność rozpraw, jak może z jednej strony ograniczyć użyteczne współdziałanie członków dobrze myślących i doświadczonych, ale nie zbyt wymownych, tak też z drugiej, może być równie szkodliwie użytą do umyślnego poniżenia, pod tarazą nietykalności Stanów, czcigodnych życzeń, do zmniejszenia przez niestosowne wymagania ufności ku rządowi, do utworzenia sztucznej opinii publicznej, do zasiania w narodzie nasion niepokoju i niezadowolenia z tego co jest, jednem słowem do wzburzenia i omamienia masy narodu. Prawda, że rząd może do pewnego stopnia osłabić wpływ tego złego przez gruntowne wyświecenie błędów, nigdy jednakże będzie w stanie zniszczyć go zupełnie w walce z namiętnościami. Nakoniec, sama ta jawność będzie, bez wątpienia, zamykała w sobie zaródk wielkiego niebezpieczeństwa, grożącego naszym poddanym, to jest, wstrząśnienia i zniszczenia prawnych stosunków, zachodzących między naszym Rządem i naszymi wiernymi Stanami. — W skutku tego, po dojrzałym d świadczeniu i sumiennem rozważeniu ciężących na nas królewskich obowiązków, niezmiennie postanowiliśmy nie dozwalać *nigdy* jawności posiedzeń Izb wiernych naszych Stanów. — Udzielając tę odpowiedź na petycję Stanów z dnia 14 grudnia roku zeszłego, zostajemy ku nim, jak zawsze, łaską naszą przychylni.

W ł o s n y .

Rzym, 23 kwietnia.

Pius IX, kѣmu Państwo Kościelne winne jest już tyle dobroczynnych reform, odznaczył 2,700-letnią rocznicę założenia Rzymu, przypadającą d. 21 kwietnia, nowem postanowieniem: Kazał zwołać ze wszystkich prowincji Państwa Kościelnego znakomitsze osoby, od których nie tylko zasiągana ma być rada względem lepszej organizacji rad municipalnych i innych szczegółowych przedmiotów, ale które także mają mieć udział w ogólnej administracji kraju. W skutek tego postanowienia Ojca św., Kardynał Gizzi rozesłał okólnik do wszystkich Legatów i Delegatów, w którym poleca im, aby z każdej prowincji wybrali trzech kandydatów, z klasy właścicieli gruntowych, z pomiędzy których, rząd wybierze jednego, a ten powołany zostanie, jako Deputowany, do Rzymu. Połączeni Deputowani wystąpić tu mają jako pewny rodzaj naradzających się Stanów.

— Otrzymaliśmy pomyslną wiadomość dla Legacji. Dzięki czynności kilku cywilnych patroli, wspieranych przez wojsko, udało się schwytać we wsiach Legacji Ferrarskiej 60 osób, które stanowiły główne ognisko band, tupających od niejakiego czasu wie Dolnej Romanii, rabujących magazyny, podpalających domy i wszędy postfach szerzących. Otrzymano także poszlakę innych spółników, w liczbie około 200 osób. Spisek ten był dobrze urządzony i mógł coraz dalej się szerzyć. Szczególnie wrazenie sprawiło to, że nie wszyscy z pomiędzy aresztowanych,

бенное впечатлѣніе произвело то, что не все арестованные люди были побуждаемы къ разбойничеству голодомъ и нуждою. Въ числѣ ихъ находились жители пограничныхъ странъ, принадлежащихъ къ Моденскому герцогству и къ венеціанскимъ провинціямъ, подвластнымъ Австріи.

— Въ концѣ Марта мѣсяца, въ числѣ праздновавшихся людей на улицахъ Рима взятъ былъ карабинерами согбенный старикъ, съ тою цѣлю, чтобы отправить его обратно на родину. Его привели съ полицію, гдѣ онъ сильно протестовалъ противъ отправленія его изъ Рима, и при допросѣ объявлялъ слѣдующее: „Я называюсь Доменико ди Увальдо Теиди, родомъ изъ Мондольфо, и пришелъ сюда на дняхъ изъ Фано, чтобы поговорить съ Папою. Въ молодости и приходился въ услуженіи въ одномъ дворянскомъ домѣ. Эта дворянская фамилія обыкновенно жила дѣломъ на дачѣ близъ города. По дѣламъ службы я пошелъ однажды къ глубокому пруду, куда побѣжалъ за мною и сыночекъ моего господина, по имени Джіованни. Мальчикъ съ большимъ удовольствіемъ смотрѣлъ, какъ рыбки плавали въ пруду, и желалъ поймать нѣкоторыхъ изъ нихъ рукою, поскользнулся и упалъ въ воду, между тѣмъ, какъ я былъ далеко отъ него. Не вида мальчика, я съ безпокойствомъ побѣжалъ на то мѣсто, гдѣ его оставилъ; стремглавъ бросился за нимъ въ прудъ, и такимъ образомъ спасъ его отъ неминуемой смерти. Этотъ Джіованни теперь, по дивнымъ судьбамъ промысла, сдѣлался, какъ я слышалъ, Папою подъ именемъ Пія IX, и вотъ я издалека пришелъ пѣшкомъ въ Римъ, чтобы увидѣть его и поговорить съ нимъ, не воздастъ ли онъ мнѣ бѣдному, дряхлому старику за мою давнюю услугу.“ Полиція тотчасъ допесла объ этомъ Папу, который очень хорошо помнилъ вышеописанный случай изъ своего дѣтства, велѣлъ привезти старика въ Квиринальскій дворецъ, гдѣ обласкалъ и щедро наградилъ его. Черезъ нѣсколько дней онъ отправилъ его съ собственноручнымъ письмомъ къ своимъ родственникамъ въ Синигалию, которымъ ассигнована была сумма на пожизненное содержаніе старика и его дочери въ этомъ городѣ.

Неаполь, 21 Апрель.

Король приказалъ немедленно исправить дорогу ведущую на вершину Везувія, сверхъ того снабдить инструментами и учебными пособіями метеорологическую обсерваторію, построенную на этой горѣ за домикомъ пустыльника. Зданіе обсерваторіи воздвигнуто въ отличномъ вкусѣ.

ИСПАНИЯ.

Мадридъ, 28 Апрель.

Во Всеобщей Прусской Газетѣ сообщаютъ слѣдующее письмо изъ Мадрита, отъ 25 го Апрель: „Все болѣе и болѣе распространяется мнѣніе, что новый и сильный кризисъ неизбеженъ. Если правда, что внутреннее спокойствіе страны зависитъ отъ сохраненія согласія между августѣйшими супругами, и отъ власти, которая умѣла бы обуздать партіи, то не лзя скрыть, что Испанія лишена этого обезпеченія. — До отъѣзда Королевы Христинны, Король соблюдалъ большую осторожность какъ въ сношеніяхъ своихъ съ Королевою, такъ и относительно публичныхъ дѣлъ. Нѣкоторые особы, не одобряющія дѣйствій юной Королевы, старались побудить ея супруга къ избранію пути, который непременно причинилъ бы явный разрывъ, и сдѣлалъ бы Короля орудіемъ безсильной партіи. Министерство Пачеко поняло необходимость удалить сихъ особъ, тѣмъ болѣе, что ультра-умѣренные, лишившись власти, помышляли соединиться съ этими особами, чтобы содѣйствовать ихъ замысламъ. Дѣйствительно, тѣ изъ особъ, которые находились на службѣ, были устранены, и въ то же время сообщили Королю условія, на которыхъ Королева соглашается возстановить прежнія сношенія. Но когда Король отвергъ эти условія, Королева повелѣла, чтобы все его вещи, находившіяся до того въ общихъ ихъ комнатахъ, перенесены были въ другіе, которые занималъ прежде герцогъ Монпансьерскій. Въ слѣдствіе этой ли рѣшимости, или въ слѣдствіе коварныхъ совѣтовъ, Король просилъ аудиенціи у Королевы; они объяснились, и вчера, когда Королева поѣхала въ Церковь Аточкой Божіей Матери, Король опять сидѣлъ въ одномъ экипажѣ съ своею супругою, но не подлѣ нея,

зmuszeni были до тыхъ разбойовъ przez głód i niedostatek. W liczbie tej znajdują się także mieszkańcy krain pogranicznych, należących do Xięstwa Modeny i prowincji Wenecko-Austryackich.

— Pomiędzy włóczękami się po ulicach Rzymu próżniakami, aresztowała niedawno policya zgrzybiałego, kiejem podpierającego się starca, w celu wysłania go ze stolicy do miejsca rodzinnego. Po przyprawieniu go do biura policyi, oświadczył co następuje: „Nazywam się Domenico di Ubaldo Guidi, jestem rodem z Mondolfo, i przybyłem tu przed kilku dniami z Fano, w celu mówienia z Papieżem. W młodości mojej służyłem u pewnej szlacheckiej familii. Ta familia zwykła była latem mieszkać w domu wiejskim za miastem. Razu jednego, za interessem służbowym udałem się do głębokiego, bagnistego strumienia, dokąd przybiegał za mną wesoło synek mego pana, Jaś (Giovanni). Chłopczyzna z radością przypatrywał się małym rybkom na dnie wody, zaczął pluskać ręką po wodzie, chcąc je złapać, a w tém pośliznął się i wpadł do wody, gdy ja jeszcze byłem daleko. Nie widząc chłopczyzny, przybiegłem strwożony na miejsce, gdzie był go zostawił, i urządziłem go blizkim utonięciem; rzuciłem się więc natychmiast do wody, wydobyłem go na brzeg i tym sposobem ocaliłem mu życie. Ten Jaś, za cudownym rządzeniem Opatrzności, jest dziś, jak słyzałem, Papieżem Piusem IX, aby więc widzieć go i z nim mówić przybyłem z tak daleka pieszo do Rzymu, w nadziei, iż miie biednemu, przy schyłku życia mego, za ów czyn wynagrodzić zechce.“ Policya doniosła natychmiast o tém Papieżowi, który wypadek ten z młodości swojej bardzo dobrze sobie przypominał, i wezwawszy przed tygodniem do siebie owego staruszka, naprzód przyjął go najuprzejmiej i hojnie obdarzył, a następnie wysłał go z listem do krewnych swoich w Sinigalii, przeznaczając dożywotni fundusz na przyzwoite utrzymanie jego i córki jego w tém mieście.

Neapol, 21 kwietnia.

Król kazał natychmiast naprawiać drogę wiodącą do szczytu Wezuwiusza, tudzież polecił zaopatrzyć w instrumenta i książki obserwatorium meteorologiczne, wzniesione za pustelnia. Budowa tego gmachu jest równie wytworna jak okazała.

HISZPANIA.

Madryt, 28 kwietnia.

W Pruskiej Allgemeine-Zeitung czytamy następujący list z Madrytu pod d. 25 kwietnia: „Coraz bardziej szerzy się tu przekonanie, że nowe i gwałtowne przesilenie musi koniecznienieżadługo nastąpić. Jeśli prawdą jest, że wewnętrzny pokój kraju zależy od utrzymania dobrego porozumienia między królewską parą, jako też od silnej władzy, któraby umiała utrzymać w korbach stronnictwa, tedy nie możemy zataić, że Hiszpania pozbawioną jest właśnie obu tych zjawionych rękojmi. Do wyjazdu Królowej Krystyny, Król postępował nader ostróżnie, tak co do swoich stosunków z Królową, jako też i co do spraw publicznych. Tymczasem niektórzy osoby, nie pochwalające czynności młodej Królowej, starają się nakłonić Króla do obrania drogi, któraby musiała koniecznienieżadługo doprowadzić do końca do otwartego zerwania, i uczyniła Króla narzędziem fakeyi stronnicych. Ministerjum P. Pacheco pojęło nieodbitą potrzebę usunięcia podobnych doradców, zwłaszcza, że ultra-moderadzi, pozbawieni władzy, zamysłali potężyć się z nimi dla dopomagania ich celom. Jakoż ci z poniższy nich, którzy zostawali na służbie u dworu, zostali natychmiast usunięci, i w tymże czasie podano Królowi warunki, na których Królowa zgadzała się przywrócić dawne dobre porozumienie; kiedy zaś Król je odrzucił, Królowa wydała rozkaz, ażeby wszystkie sprzęty jego, znajdujące się dotąd we wspólnych ich apartamentach, przeniesione zostały do innych, które Xiąże Montpensier zajmował. Nie wiadomo, czy w skutek tego rozkazu, czyli też z innych jakich powodów, Król prosił w tych dniach o posłuchanie u Królowej, po którym wczoraj, gdy Królowa udawała się do kościoła Matki Boskiej w Atocha, Król znowu siedział w jednym pojeździe ze swoją małżonką, tylko że nie obok niej, jak dawniej, ale na przedniej ławce, obok swojej siostry.“

какъ прежде, а на передней скамьѣ, подлѣ своей сестры."

— Редакція *Morning-Chronicle* получила изъ Мадрида письмо, въ которомъ сообщаютъ за достоверное, что Королева Изабелла беременна.

— Правительство получило вчера вечеромъ извѣстие, что португальская Королева, 22-го числа с. м., согласилась принять условія, предложенныя ей англійскимъ посланникомъ, для заключенія конвенціи съ инсургентами. Эти условія состоятъ въ отбѣи въсѣхъ распоряженій, сдѣланныхъ министерствомъ Сальданьи, въ объявленіи неограниченнаго всепрощенія и въ созваніи новыхъ Кортесовъ. Баронъ Рандофъ и кавалеръ Бардръ выѣхали изъ Лиссабона въ Оporto, чтобы согласиться въ подробностяхъ съ тамошней юнтою, которая одобрила эти условія. (См. Португалия).

— Вместе съ симъ португальская Королева увѣдомила здѣшнее правительство, что она отвергаетъ посредничество, предложенное послѣднимъ, и не допустить, чтобы испанскія войска переходили чрезъ португальскую границу. Испанское правительство нашлось такимъ образомъ въ критическомъ положеніи; тѣ, кои должны были покориться испанскому оружію, нынѣ какъ побѣдители, получивъ кормило правленія въ Португаліи, постараются, вѣрно, дать почувствовать нашему правительству свое нерасположеніе.

— Отправлены повелѣнія, чтобы были приостановлены движенія нашихъ войскъ къ португальской границѣ.

— Гоньба курьеровъ между Мадритомъ, Парижемъ и Лондономъ, нынѣ весьма часта.

— Извѣстія изъ Каталоніи снова приняли внезапно грозный характеръ. По письмамъ съ границы отъ 23-го числа, полученнымъ здѣсь сегодня, Тристаніи, пропадавшій въкоторое время, снова появился на военномъ театрѣ, дѣйствуя рѣшительнѣе и насильственнѣе, чѣмъ когда либо. Онъ приказалъ разстрѣлять секретаря Ардевальскаго городского совѣта, и то единственно за то, что онъ выразилъ свое мнѣніе о несправедливостяхъ, причиняемыхъ карлистскими шайками горнымъ жителямъ. Шайки эти сосредоточиваются въ окрестностяхъ Вича. Нельзя сомнѣваться, что прежніе предводители опять прибыли въ Испанію, и что у Карлистовъ снова появились деньги. Деньги служатъ тамъ значительнымъ барометромъ: если Карлисты имѣютъ деньги, это доказываетъ, что предпріятіе ихъ укрѣпляется въ своемъ основаніи. Теперь уже обнаруживается тѣсная связь событій: происшествія въ Мадритѣ, и начатыя тамъ интриги возбудили новыя надежды въ Карлистахъ.

— Изъ Барселоны отъ 26-го числа сообщаютъ, что на канунъ того дня произошла схватка между сотнею чел. Монтемоллистовъ и отрядомъ карлистскихъ войскъ, близъ Сальсоны; 12 мятежниковъ пало на полѣ схватки или потонуло, остальные разбѣжались. Другая карлистская шайка была разбита при Сарданаласѣ; слишкомъ десять чел. плѣнниковъ отвелъ въ Бергу.

ПОРТУГАЛІЯ.

Лиссабонъ, 27 Апрѣля.

Королева, принявъ посредничество Англій въ дѣлахъ съ мятежниками, образовала новый кабинетъ, назначивъ министрами слѣдующихъ лицъ: министромъ иностранныхъ дѣлъ г-на Байра; юстиціи г-на Лейтао; внутреннихъ дѣлъ г-на Проенса; финансовъ и флота г-на Тахола и военнымъ барона да Понте да Бандейра, который угрожалъ бомбардированіемъ Лиссабону, но оны возвратились къ нему, потому поводу, что завянуть отъ юнты въ Порто и что переговоры должно вести съ нею.

— Редакція газеты *Morning-Chronicle* получила изъ Мадрида list, в которомъ доносятъ за рѣчь напѣвнѣе, что Королева Изабелла jest przy nadziei.

— Рząd otrzymał wczoraj wiadomość z Lizbony, że Królowa Portugalska w d. 22 b. m. skłoniła się do przyjęcia warunków, jakie jej podał Poseł angielski we względzie umowy z powstańcami zawrzeć się mającej. Warunki te są: odwołanie wszystkich rozporządzeń wydanych przez ministerstwo Saldanhy, ogłoszenie nieograniczonej amnestyi i zwołanie nowych Kortezów. Baron Renduffe i Kawaler Bayard, udali się z Lizbony do Oporto, w celu ułożenia się o dalsze środki z Juntą, która na owe warunki przystać miała. (Ob. PORTUGALIA).

— Królowa Portugalska zawiadomiła jednocześnie rząd tutaj, że nie przyjmuje proponowanego przez pośrednictwa, i że nie zezwoli, aby wojska hiszpańskie przekroczyły granicę portugalską. Rząd hiszpański w krytycznym z tego powodu zostaje położeniu; ci albowiem, co mieli być orężem hiszpańskim pokonani, zostawszy teraz zwycięzcami i owładnąwszy ster rządu w Portugalii, nie opuszczają zapewne sposobności, aby się pomścić nad nim za ten dowód złych ku nim chęci.

— Wysłano rozkazy, aby wstrzymać pochód wojsk naszych ku granicy Portugalii.

— Bieg gońców pomiędzy Madrytem, Paryżem i Londynem, jest teraz bardzo ożywiony.

— Wiadomości z Katalonii przybrały równie nagle jak niespodzianie groźniejszy charakter. Według listów od granicy hiszpańskiej z d. 23 kwietnia, nadeszłych do Paryża d. 27, Trystani, o którym donoszono, że znikł bez wieści, teraz wystąpił znowu na scenę, i to śmieliej i gwałtowniej niż kiedy. Niedawno kazał rozstrzelać Sekretarza rady municypalnej z Ardeval, i to jedynie za to, że tenże głośno wynurzał swoje ubolewanie z powodu nieprzyjemności, jakie mieszkańcom gór rządząją bandy Karlistowskie. Bandy te zamierzają skoncentrować się w okolicy m. Vich. Nie ulega wątpliwości, że do Hiszpanii przybyli znowu nowi dowódcy, Jeneralowie Karlistowscy, i że pomiędzy Karlistami są znowu pieniądze w obiegu. Pieniądze te są tam wiele znaczącym barometrem; jeżeli je mają Karliści, to dowodzi, że ich przedsięwzięcie w podstawie swojej zostało wzmocnione. Świeże wypadki w Madrycie i kuowane tamże intrygi natchnęły Karlistów nową nadzieją; jakiż ztąd wyniknie skutek, wkrótce zobaczymy.

— Z Barcelony piszą pod d. 26: Wczoraj zaszła potyczka pomiędzy stu Montemolistami a oddziałem wojska rządowego pod Basellą, blisko Solsony; 12 powstańców poległo lub utonęło; reszta poszła w rozsypkę. Inna banda Karlistowska pobita została pod Sardanolas; kilkunastu jeńców przyprowadzono do Berga.

PORTUGALIA.

Lizbona, 27 kwietnia.

Królowa przyjęła pośrednictwo Anglii w sprawie z powstańcami, i mianowała nowy gabinet, złożony z następujących osób: P. Bayard, Ministra spraw zagranicznych; P. Leitao, sprawiedliwości; Proense, spraw wewnętrznych; Tojal, skarbu i marynarki, i Barona da Ponte da Baru, wojny. Warunki pojednania przesłane zostały Jeneralowi Sa-da-Bandeira, który zagrażał bombardowaniem Lizbony. Ten jednakże odesłał je na powrót z uwagą, że jest pod rozkazami junty w Oporto, i że z nią traktować należy.